

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 1626
Αριθ.
Διεκπ. 711

Αθήνησι τῆ 2^α Ἀπριλίου 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3016

Πρός
Τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς τὰς Ἐδρας αὐτῶν

Θέμα: «Περί τῶν Ἀποφάσεων τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 1.4.2020,
ὡς πρὸς τό ζήτημα τοῦ νέου κορωνοϊοῦ Covid-19»

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῶ ἀδελφέ,

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τήν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 1^{ης} μηνός Ἀπριλίου ἐ.ἐ., συνεζήτησε ἐκτενῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παρατάσεως ἰσχύος τῆς Κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καί Ἱεροσημαμάτων καί Ὑγείας ἕως καί τῆς 11^{ης} Ἀπριλίου 2020 (ΦΕΚ Β' 1082/29.3.2020), μέ τήν προοπτικήν περαιτέρω τροποποιήσεων αὐτῆς, καί ἀπεφάσισε τά κάτωθι:

1) Κατανοεῖ ἀπολύτως τήν ἀγωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας κατά τήν ἰδιαίτερος δυσχερῆ ταύτην περίοδον καί ἐκτιμᾷ τόν διακριτικόν καί ἐπιτυχῆ τρόπον μέ τόν ὁποῖον διαχειρίζεται τήν ἐπελθοῦσαν κρίσιν, ἐπὶ τῶ σκοπῶ τῆς προστασίας τῆς δημοσίας ὑγείας.

2) Προτρέπει ἅπαντας νά τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς ὑποδείξεις τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν καί τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων καί νά μὴ παρασύρονται ἀπό ἐκείνους οἱ ὅποιοι τούς ὑποδεικνύουν τήν παρακοήν, ἥτις, εἰς τήν παροῦσαν τραγικήν χρονικήν συγκυρίαν, δέν δικαιολογεῖται

οὐτε ἐν ὀνόματι τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δεδομένου ὅτι ἡ εἰς Χριστόν
πίστις χαρίζει τὴν ζωὴν καὶ δὲν ἐπιφέρει τὸν θάνατον.

3) Μέ ύψηλόν αἶσθημα εὐθύνης ἀποδέχεται τὰς αὐστηράς ὑποδείξεις, αἱ ὁποῖαι προτείνονται ὑπό τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν καί τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, διά τήν χρονικήν περίοδον μέχρι τῆς 11^{ης} Ἀπριλίου 2020, καί προτρέπει ἅπαντας νά παραμένουν εἰς τὰς οἰκίας των καί νά τηροῦν μετά σχολαστικότητος τὰ ἐπιβεβλημένα μέτρα προστασίας.

4) Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθη τήν δήλωσιν τῆς Ἀξιότιμου Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Νίκης Κεραμέως, τῆς 30^{ης} Μαρτίου 2020, εἰς τὰ Μέσα Γενικῆς Ἐνημερώσεως. Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις περί λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν μας, ἔστω καί «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν», κατά τήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καί τήν Ἑορτήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ ὄντως «πηγὴν ὕδατος ζῶντος» εἰς τήν «λειτουργικὴν ἐρημίαν» τῶν Κληρικῶν μας.

5) Ἐπισημαίνει μετ' ὀδύνης καί, κυριολεκτικῶς, μεθ' αἵμασσοῦσης καρδίας ὅτι τήν προσεχῆ Μεγάλην Ἑβδομάδα καί, βεβαίως, κατά τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, θά κληθῶμεν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά βιώσωμε πρωτοφανεῖς καταστάσεις, ὡς ἐκ τῆς «κατ' οἰκονομίαν» ἀποχῆς τῶν χριστιανῶν ἀπό τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας, τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἀλλά καί ἀπό αὐτήν τήν Θεῖαν Κοινωνίαν. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ἵνα παρακαλέσῃ πατρικῶς τοὺς πιστοὺς νά μὴ λησμονοῦν ὅσα ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής τῶν Γραφῶν καί μέγας Πατήρ καί Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διδάσκει: «Δύναται ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀνάγκης ἀδυνατεῖ νά ἐκκλησιασθῆ, νά κάμνη τόν ἑαυτόν του Θυσιαστήριον, μέ τό νά προσεύχεται κατ' ἰδίαν». Ὁ ἴδιος ἱερός Πατήρ, ἀναφερόμενος εἰς τήν κενωτικὴν πρὸς τόν πλησίον ἀγάπην, καί μάλιστα πρὸς τόν δοκιμαζόμενον ἀδελφόν, ἐπισημαίνει τὰ ἐξῆς σημαντικά: «Ἐσύ σέβουσαι τό παρόν ἐπίγειον Θυσιαστήριον, διότι δέχεται τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά συμπεριφέρεσαι περιφρονητικῶς πρὸς τόν συνάνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἴδιος Σῶμα Χριστοῦ, καί τόν βλέπεις μέ ἀδιαφορίαν νά χάνεται. Αὐτό, ὅμως, τό ἀνθρώπινον Θυσιαστήριον δύνασαι νά τό ἰδῆς θεμελιωμένον παντοῦ, καί εἰς στενοὺς δρόμους καί εἰς τήν ἀγοράν, καί δύνασαι ἐπίσης νά ἐπιτελῆς θυσίας ἐπάνω εἰς αὐτό ἀνά πᾶσαν ὥραν»¹. Ἀλλά καί ὁ νέος Ὅσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Γέρον Ἐφραίμ ὁ Κατουνακιώτης († 27 Φεβρουαρίου 1998), ἀναφέρει ὅτι ὁ χριστιανός, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι δυνατόν νά προσέλθῃ εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, μπορεῖ «αὐτήν τήν ὥραν νά κάνη τόν ἑαυτόν του Θυσιαστήριον, λέγοντας τήν προσευχήν».

Πρὸς αὐτήν τήν κατεύθυνσιν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως προτρέψῃ πατρικῶς ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς, μέλη τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἵνα «ἐκτενέστερον» προσεύχωνται εἰς τὰς οἰκίας των, ἀναδεικνύοντες ἑαυτοὺς Θυσιαστήριον, θυσιάζοντες κενωτικῶς καί ἀγα-

¹ Ὁμιλία 20 εἰς Β' Κορινθ. ΕΠΕ τόμος 19, σ. 527-531

πητικῶς τήν φυσικήν παρουσίαν των εἰς τόν Ἱερόν Ναόν καί τήν προσέλευσίν των εἰς τήν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, πρὸς χάριν ὅλων τῶν ἀδελφῶν των, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἔμψυχα Θυσιαστήρια τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Πρὸς τόν σκοπὸν δέ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, θά ἀποστείλῃ καί θά δημοσιεύσῃ παραμυθητικὴν Ἐγκύκλιον Αὐτῆς πρὸς τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα.

Ἐπί πλέον, παρακαλεῖ ὑμᾶς ὅπως προτρέψῃτε ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Κληρικούς νά παραμένουν πιστοί εἰς τό καθῆκον αὐτῶν, εὐρισκόμενοι καθημερινῶς εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς καί τοὺς λοιπούς χώρους τῆς διακονίας των (πλὴν ἐκείνων τῶν Ἱερέων, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὰς λεγομένας ὑγειονομικῶς εὐπαθεῖς ομάδας) καί νά ἱεουργοῦν, ἔστω πρὸς καιρὸν, «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν», ὅσον καί ἂν αὐτό εἶναι δύσκολον καί στενόχωρον δι' ἅπαντας, ὑπὲρ «τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας», ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων, τῶν Ἰατρῶν καί Νοσηλευτῶν καί πάντων τῶν ἐθελοντῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ πνεύματος αὐτοθυσίας προσφέρουν τὸν ἑαυτὸν των, διὰ νά προστατεύσουν τήν ζωὴν ὅλων καί τήν δημοσίαν υἰείαν, καί «ὑπὲρ πάντων τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐπαναβεβαιώνει τήν ἀπὸ 16^{ης} Μαρτίου ἐ.ἔ. ἀπόφασιν Αὐτῆς, ὡς πρὸς τήν λιτὴν τέλεσιν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ἰδιαιτέρως δι' ὅσας μεταδίδονται ἀπὸ τηλεοράσεως ἢ προβάλλονται ὑπὸ ἄλλων μέσων ἐπικοινωνίας, ἐνῶ συνιστᾷ τήν ἀποφυγὴν τελέσεως συλλειτούργων καί δημοσίευσιν φωτογραφικῶν στιγμιοτύπων ἐξ αὐτῶν, χρήσεως τῶν μεγαφώνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί πανηγυρικῶν κωδωνοκρουσιῶν. Ἐπιφυλάσσεται δέ, ἐάν χρειασθῇ, νά ἀποστείλῃ καί εἰδικωτέρας ὁδηγίας, ἐπὶ ζητημάτων τελέσεως τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τήν Μεγάλην Ἑβδομάδα, μετὰ τήν ἔκδοσιν τῆς νέας ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

6) Αὕτη ἡ πρόσκαιρος παραμονή τῶν χριστιανῶν εἰς τήν κατ' οἶκον προσευχὴν δέν ὑπονοεῖ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἢ, πολὺ περισσότερο, δέν σημαίνει ἀμφισβήτησιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας. Διό, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπαναλαμβάνει ἐκεῖνο τό ὅποῖον ἀπὸ τήν ἀρχὴν τῆς παρούσης κρίσεως διεκήρυξε, εἰς τό ἀπὸ 9.3.2020 Ἀνακοινωθέν Αὐτῆς, ὅτι «ἡ προσέλευσις εἰς τήν Θεῖαν Εὐχαριστίαν καί ἡ κοινωνία ἀπὸ τοῦ οἴνου Ποτήριον τῆς Ζωῆς, ἀσφαλῶς καί δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ αἰτία μεταδόσεως ἀσθενειῶν... Ὅσοι προσέρχονται "μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης" ἀπολύτως ἐλευθέρως, χωρὶς κανένα δυναστικόν καταναγκασμόν, κοινωνοῦν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τό ὅποῖον γίνεται "φάρμακον ἀθανασίας", "εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον"». Ἡ οἰαδήποτε ὑπόνοια περὶ μεταδόσεως νοσημάτων ἐκ τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας εἶναι καταδικαστέα, διότι θίγει τήν δογματικὴν Ἀλήθειαν καί τήν Αποστολικήν

Πίστιν καί Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀδύνατον νά γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἐμμένει εἰς τὴν ἀκλόνητον πεποιθήσιν Αὐτῆς, περὶ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι πραγματικῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί εἰς τὴν μακραίωνα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐμπειρίαν Αὐτῆς. Ὡσαύτως, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, οἰαδήποτε συζήτησις καί περὶ αὐτοῦ τοῦ τρόπου μεταδόσεως τῆς Θείας Μεταλήψεως, τυγχάνει ἄκαιρος, ἀδιάκριτος, δὲν οἰκοδομεῖ καί διὰ τοῦτο τυγχάνει ἀπορριπτέα.

7) Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεζήτησε ἐκτενῶς καί τὸ θέμα τῆς προσφορᾶς ὑλικῆς βοήθειας πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς καί πρὸς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας καί εἰς συλλογικὸν ἐπίπεδον, διότι αὕτη ἤδη πραγματοποιεῖται τόσον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅσον καί ὑπὸ πάντων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ:

α) Ὡς πρώτην ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἐν λόγῳ συμπαραστάσεως ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσφέρῃ ἀμέσως τὸ ποσὸν τῶν 150.000 εὐρώ, ἐνῶ ἀνέθεσεν εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) νά ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ὑπευθύνων Δημοσίων Φορέων Παροχῆς Ὑγείας, προκειμένου ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά ἐνισχύσῃ περαιτέρω αὐτὸν τὸν τομέα.

β) Ἦδη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἔδωκεν ἐντολὰς καί σχετικὰς κατευθυντηρίους γραμμάς εἰς τὰς Δομάς καί τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, Ὁργάνωσιν «Ἀποστολή» κ.λπ.) νά συμπράξουν μετὰ τὰς ἀρμοδίους Ἀρχάς τῆς Πολιτείας, ἐνῶ, εἰς συνεργασίαν μετὰ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ἀπεφασίσθη ἡ συνέχισις τῆς παροχῆς τῶν συσσιτίων πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας. Τὸ αὐτό, ὡς γνωστὸν, πράττουν καί αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι προτρέπονται ἀδελφικῶς καί εἰς μείζονα συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

γ) Ὅπως συμβαίνει μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων, οἱ ὁποῖοι, οὐχὶ σπανίως, προσφέρουν καί ἐκ τοῦ μισθοῦ των, χάριν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην, οὕτω καί εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὰ Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν τῆς καταθέσεως ἑνὸς μισθοῦ των πρὸς τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Ἀντιμετωπίσεως Κορωνοϊοῦ καί προτρέπουν καί τοὺς λοιποὺς Ἀρχιερεῖς νά πράξουν τὸ αὐτό, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἐθνικοῦ Συστήματος Ὑγείας. Πρόκειται δὲ νά ἀποσταλῇ κατ' αὐτὰς σχετικὸν Συνοδικὸν Γράμμα πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς διὰ πλείονας λεπτομερείας.

δ) Ἡ Ἱερά Σύνοδος δηλώνει ὅτι, ὅπως κατά τά προηγούμενα ἔτη τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ἀδιαλείπτως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρίστατο πατρικῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καί διεφύλαττε, ὡς οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν, τήν Ἐθνικήν ἐνότητα, παρομοίως καί σήμερον παραμένει συνοδοιπόρος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἐνῶ συντονίζει καί σχεδιάζει τήν παρουσίαν καί προσφοράν Της καί κατά τήν «ἐπομένην ἡμέραν», ὅποταν θά ἐπέλθῃ ἡ λῆξις τῆς πανδημίας καί αἱ ποικίλαι ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων θά πολλαπλασιασθῶν.

8) Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνημερωθεῖσα διά τήν προσφοράν ποσοῦ 50.000 εὐρώ ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τήν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὡς συμβολήν εἰς τόν διεξαγόμενον ἀγῶνα διά τήν καταπολέμησιν τοῦ κορωνοϊοῦ, εὐχαριστεῖ δημοσίως τόν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον δι' αὐτὴν τήν εὐγενῆ ἔνδειξιν συναντιλήψεως πρὸς τόν Ἑλληνικόν Λαόν.

9) Καλεῖ ἅπαντας νά ἀποδέχωνται τήν κρίσιν καί τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ Ὅποια μετὰ ποιμαντικῆς εὐθύνης, διακρίσεως καί εὐθυκρισίας, κατανοεῖ τήν ἀγωνίαν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, ἀλλά καί συγχρόνως ἐκτιμᾷ, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, πότε αἱ συνθήκαι ἐπιβάλλουν κατάλληλον ἀντιμετώπισιν πρὸς ὠφέλειαν τῆς δημοσίας ὑγείας καί ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Πατρίδος μας. Αὐτό ἐπιτάσσει ἄλλωστε καί ὁ θυσιαστικός χαρακτήρ τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο, παρακαλεῖ ἅπαντας τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν, δι' ἐκκλησιαστικά ζητήματα εὐρυτέρου ἐνδιαφέροντος, μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς καί ἅπαντας τοὺς Ἱερεῖς, Μοναχοὺς καί Μοναχάς, νά ἀπευθύνωνται πρὸς τὰς Ἀρχάς τῆς Πολιτείας ἢ καί αὐτὴν τήν Ἱεράν Σύνοδον, διά πᾶν ἐκκλησιαστικόν ζήτημα, μόνο μέσῳ τῶν οικείων αὐτῶν Μητροπολιτῶν, ἐπιδεικνύοντες οὕτω πνεῦμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον.

Ἐπί πλέον, λόγω τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν καί διά νά ὑπάρχῃ ἐνιαία φωνή τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τήν κοινωνίαν, ἀπεφάσισεν ὅπως οὐδεὶς ἀπολύτως, Ἀρχιερεὺς, Ἱερεὺς, Διάκονος, Μοναχός ἢ ἄλλος ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας, προβαίνη εἰς δημοσίας δηλώσεις ἢ ἐμφανίσεις εἰς τὰ Μέσα Γενικῆς Ἐνημερώσεως καί εἰς τό Διαδίκτυον, προτρέπουσα ταυτοχρόνως ἅπαντα τὰ πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας νά ἡσυχάζουν, νά ἀσκοῦνται εἰς τήν σιωπὴν καί εἰς τήν ἐντονώτερον προσευχὴν καί μελέτην. Ὡς δέ καθίσταται εὐνόητον, ἢ ἀπόφασις αὕτη ἐπ' οὐδενὶ ἐμποδίζει ἢ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τό διδακτικόν ἔργον, τό ὁποῖον ἕκαστος Ἐπίσκοπος ὀφείλει νά ἐπιτελῇ εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὀρίζει τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεον, ὁ ὁποῖος κατά τὰ τελευταῖα ἔτη

διατελεῖ ἐκπρόσωπος Τύπου τῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς τό μόνον ὑπεύθυνον πρόσωπον πρὸς τό ὁποῖον δέον νά ἀπευθύνωνται τά Μέσα Ἐνημερώσεως, διά νά λαμβάνουν ἀρμοδίως ἀπαντήσεις ἐπί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων τῶν ἡμερῶν.

Ταῦτα πάντα γνωρίζουσα ὑμῖν ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος εὐχεται ὅπως, ὁ μέγιστος οὗτος κίνδυνος τῆς πανδημίας ἀποτελέση συντόμως παρελθόν, ὥστε γηθοσύνως καί ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐτό, ὁ ἱερός Κλήρος μετά τοῦ πιστοῦ Λαοῦ, νά ἀξιοθῶμεν ἐορτάσαι τήν Λαμπροφόρον Ἀναστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διά τῆς τελέσεως Πανηγυρικῆς Ἀναστασίμου Παννυχίδος, κατά τήν Ἀπόδοσιν τῆς Μεγάλης Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἥτοι κατά τό μεσονύκτιον μεταξύ Τρίτης 26^{ης} πρὸς Τετάρτην 27^{ην} Μαΐου 2020. Διακηρύττει δέ, ὅτι ἅπαντες ὀφείλομεν νά μή λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἀναμενομένη Ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τήν «ἀπαρχήν» μιᾶς στάσεως ἐλπιδοφόρου ἀναμονῆς καί προσδοκίας «τῆς ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», ἐπί τῷ σκοπῷ τῆς τελικῆς ἐπικρατήσεως τῆς ζωῆς καί τῆς ὀριστικῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
 † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος
 † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Τίτος
 † Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
 † Ὁ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας Χρυσόστομος
 † Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος
 † Ὁ Λευκάδος καί Ἰθάκης Θεόφιλος
 † Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας Γεώργιος
 † Ὁ Παροναξίας Καλλίνικος
 † Ὁ Φωκίδος Θεόκτιστος
 † Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς Ἰουστίνος
 † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου Στέφανος
 † Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης Ἀθανάσιος
 Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
 † Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
 Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος